

Wat vertel ik morgen.....??

Ik voel de spanning door mijn lichaam gaan. Ik heb een voldaan en tevreden gevoel. Nooit gedacht dat we zo ver zouden komen. Ik ben trots, zo trots. Maar wat ga ik morgen vertellen???

Zojuist werd ik nog gebeld, door Jan. Ik kan me nog herinneren dat Jan voor het eerst op een Fundag kwam. Een beetje verlegen, zoals zo veel kinderen. Jan was het eerste kind dat in ons bestand werd opgenomen na het verruimen van ons aannamebeleid. De moeder van Jan had psychische problemen en dat gaf heel veel problemen thuis. Vaak bracht ze weken door in inrichtingen, waardoor in zo'n periode veel op Jans schouders terecht kwam. Ook als ze wel thuis was overigens.... En dat te bedenken dat nu meer dan de helft van onze kinderen uit een dergelijke gezinssituatie komen. En hoe blij zijn ze dat ze naar onze dagen mogen komen. Jan heeft inmiddels alle hoeken en gaten van onze stichting gezien. Toen hij 16 was wilde hij direct jong vrijwilliger worden, daarna vrijwilliger en is doorgestroomd naar werkgroepen, commissies en uiteindelijk het bestuur. Daar heeft hij een jaartje de marketing portefeuille gehad en afgelopen jaar heeft hij zich gebogen over het vrijwilligersbeleid. En morgen, ja morgen wordt hij benoemd als voorzitter. En mag ik als oud-bestuurder hem in het zonnetje zetten.

Toekomsttuin: Maar laat ik bij het begin beginnen. In 2009 was ik aanwezig bij een strategiesessie. Ik herinner me nog dat er toen zo'n schilderij is gemaakt. Was het geen tuin. Ja, we hebben een tuin voor de toekomst getekend met een aantal mensen. FunCare4Kids gedroomd als toekomsttuin.

Dorpsplein: Uit die tijd stamt het idee om nog meer als daarvoor toegankelijk te zijn, toegankelijk voor iedereen die ons moet vinden. Voor sponsors, vrijwilligers en zeker ook voor kinderen. Want dat was een van de eerste punten die op tafel kwam. Als een dorpsplein zouden we worden. Nergens zouden hekken staan. Maar wat doen we met alle kinderen die we niet toelieten, die wel het predicaat "jonge mantelzorger" dragen.

Wat zou het betekenen als we onze definitie zouden verruimen? Zouden we een dergelijke groei aan kunnen? Wat zou dat betekenen voor kinderen, vrijwilligers en sponsoren? Allemaal zaken die we nog moesten tackelen met elkaar. We hadden dit trouwens nooit kunnen doen zonder de samenwerking die we gestart zijn met diverse serviceclubs: Rotary, Lions, Junior Kamer, Lady Circles. Toen we dat gecoördineerd zijn gaan oppakken bleek dat we veel meer sponsoren voor onze dagen konden vinden. En door de dagen dicht bij deze vaak regionaal georganiseerde clubs te houden, viel

er ook voor hen een win-win-situatie te behalen. We hebben ook al werden de dagen hierdoor vaker op een niet-centraal gelegen locatie georganiseerd, de dagen bleven wel vrij toegankelijk voor alle kinderen. We hebben best wel veel tijd moeten steken in het DNA van de stichting. Het overdragen aan steeds meer vrijwilligers en betrokkenen bij de organisatie van Fundagen. Want dat was voor ons wel een randvoorwaarde om überhaupt te groeien: we wilden onze kernwaarden absoluut behouden.

Bloemen: Het was trouwens wel duidelijk dat we niet hele massale dagen wilden creëren. Nee, zoals het nu gaat is het eigenlijk heel goed uitgekapt. We organiseren nu bijvoorbeeld 3 x per jaar een circusdag voor onze kleintjes, waar ze zich dan 1x voor in mogen schrijven. En vaak proberen we die ook nog wat over het land te spreiden. Dan laat je de keus bij het kind en ouders waar en wanneer ze het kind de Fundag laten bezoeken. Onze tuin staat nu vol met prachtige bloemen, kinderen die stralen en hun

bloemknoppen openen als ze bij ons zijn. Niet strak in het gelid, maar als een weelderige bloementuin.

Zo'n bloementuin is ook de basis geworden voor onze FunCare4Parents. Ouders hebben namelijk ook een onbezorgde dag als ze weten dat hun kids bij ons en fijne dag hebben. Vaak maken ze er zelf dan ook een gezellig dagje van. We organiseren daarom 1x per jaar een Fundag waarbij we ook een gezellig samenzijn voor de ouders regelen. Dat kan zijn in de vorm van een mooie voorstelling, speciaal gemaakt door de kinderen, of een film die ze zelf hebben opgenomen. Soms sluiten we zo'n dag dan af met een gezamenlijk hapje eten. En zo zijn er meer activiteiten die een onderdeel vormen van het FunCare4Parents concept.

Tuinmannen: Wist je trouwens dat we nu beschikken over 500 actieve vrijwilligers. We hebben vanaf 2010 de stap gezet om meer aandacht te besteden aan het boeien en binden van onze 'tuinmannen en – vrouwen'. Ach ja want vrijwilligers verzamelen voor een Fundag, dat kostte altijd best wel energie, maar we kregen een eyeopener toen we ons realiseerden dat als we meer tijd besteden aan vrijwilligers tussen de Fundagen door, we veel meer continuïteit kregen in onze vrijwilligers.

Betrokkenheid is enorm toegenomen en daardoor ook de wens van mensen om leuke posities te vervullen in diverse rollen die we nu hebben. Ook zo'n gedachtekrinkel die we ons zelf altijd oplegden: alsof het moeilijk zou zijn überhaupt om mensen te vinden voor werkgroepen, commissies of het bestuur. En dat we niet zouden mogen kijken naar waarvoor iemand het meest geschikt is en op zijn plek. Het is nou eenmaal zo: onze tuinmannen zijn heel divers. We zijn transparant geworden wat we in een bepaalde rol nodig hebben en wat je zou kunnen leren in diverse rollen,...dus echt duidelijk maken wat het iemand persoonlijk op kan leveren. Dat heeft ertoe geleid dat we nu zelfs keus hebben uit kandidaten. Laatst voor de functie van webredacteur: 5 mensen die het heel graag

wilden doen. De andere 4 hebben we overigens ook een leuke rol kunnen geven; één die na even praten nog beter bij hun behoeftes bleek te passen. Mooi, toch? De beste op de beste plek. Onze plekken zijn schaars geworden.... En dat puur begonnen door zelf op een andere manier naar onszelf te kijken. Ja en zo is Jan dus ook begeleid. Ik was zelf de coördinator voor jong vrijwilligers in het jaar dat hij daar instroomde. Ik zag meteen zijn enorme enthousiasme en de kracht die hij heeft om dingen voor elkaar te krijgen.

Bomen: Ik heb hem ook nog begeleid als een soort buddy toen hij voor het eerst in het bestuur kwam. Elkaar helpen, elkaar ondersteunen dat werd ons nieuwe credo. Het ervoor zorgen dat mensen niet het gevoel krijgen te verdrinken. Als oude wijze eiken, die zorgen dat jonge boompjes de kans krijgen om te groeien. De 'ouden' helpen de jongen en zorgen dat ze voldoende tijd krijgen om zich te ontwikkelen. Er is gelukkig voldoende jonge aanwas.

Tafel: We zijn open en toegankelijk. Onze tafel is vrij. De tafel staat voor de manier waarop wij met elkaar samenwerken in de stichting. We zitten niet meer jarenlang op eenzelfde plek en overleggen ons suf; nee, onze tafel biedt ruimte aan iedereen die er voor een korte of iets langere periode aan wil plaatsnemen. Dat kan zijn voor een project een werkgroep, commissie of bestuur. Alles rouleert. Zo zijn we meer gericht op continuïteit. Ook voor onze commissie is het eender: continuïteit is het de basis voor het fundament van FunCare4Kids. Dat geldt voor alle commissies: de commissie die zich richt op continuïteit van sponsors, de commissie die alle contacten onderhoudt met de zorgsector, en onder andere de commissie kids; allemaal houden zich bezig met de ontwikkeling van FunCare4Kids. Daarnaast hebben we natuurlijk ook onze werkgroepen voor onze operatie. Die hebben nu alle tijd om zich te richten op het efficiënt organiseren van fundagen. En dat is ook nodig als je weet hoeveel dagen we nu op jaarbasis doen en hoeveel kinderen we in ons bestand hebben.... Laat het duidelijk zijn continuïteit en operatie zijn niet losgesneden van elkaar. Natuurlijk vindt er overleg plaats, dat kan niet anders in onze filosofie. Operatie voedt de continuïteit en omgekeerd.

En ambassadeurs, dat is ook iets nieuws. Onze ambassadeurs hebben zitting genomen in een Raad van Toezicht die klankbord is voor de bestuursleden. Zo houden we voldoende voeling met de buitenwereld en jaarlijks toetsen ze of we met z'n allen nog op het juiste spoor zitten.

Caps: Ik kijk naar de kast en zie een voor mij heel kostbaar geschenkje. Al vele verhuizingen heb ik het overal mee naar toe genomen. Het heeft ook een speciaal plekje in huis, op de schoorsteenmantel. Wanneer heb ik het ook al weer gekregen. Was het 2011 of 2012. Ja ik denk 2012. Ik kreeg

de Kinderprijs: de prijs voor de vrijwilliger van het jaar gekozen door de kinderjury. Heel ontroerend. Ik deed het helemaal niet voorvoor die prijs, maar toen ik 'm kreeg, gaf me dat zo'n fijn gevoel. Zo zijn er meer prijzen, ... van caps, kleine beeldjes, mokken, koelkastmagneten, het maakt niet uit. Fun-deringen noemen we ze ook wel. Vrijwilligers vormen het fundament, de fundering van ons huis; en daarvoor ontvangen ze van ons waar-dering. En het is en blijft leuk, Fun, om vrijwilliger te zijn. Maar het kippenvel wat je krijgt bij zo'n Fun-dering, helemaal top. Ieder jaar op de Vrijwilligersdag worden de jaarlijkse Fun-deringen uitgereikt. De stichting is persoonlijker geworden naar haar vrijwilligers: zo krijgt iedereen met zijn verjaardag en kaartje, en een kaartje met kerst. Dat geeft je een gevoel van erbij horen. Het lijkt iets kleins, maar is zo onzichtbaar groot.....

Schuurtje: Ons gereedschap, onze middelen daar zijn we heel zuinig op..... Alle dingen die nodig zijn om de operatie uit te kunnen voeren, de uitnodigingen voor de kids, onze koffers met schmink, de spelletjes, decorstukken. We hebben een centrale plek waar al deze zaken onderdak hebben gevonden.

Mesthoop: Geld stinkt niet, hoor. Niet voor het doel waar wij het voor gebruiken. Geld is goed geregeld, nu. We hebben een donateurprogramma dat lekker is gaan lopen. We hebben zelfs accountmanagers die de contacten onderhouden met onze grootste sponsors, zoals de Junior Kamer 't Gooi en Cap Gemini. Persoonlijk contact is daar heel belangrijk gebleken. En ook weer dat contact tussen de fundagen. Voortdurend werken aan de organisatie en niet alleen erin. Natuurlijk hebben we nog wel eens een dip, maar de tijd van chronisch geldgebrek is voorbij. Toen het afgelopen jaren een paar keer iets minder ging met de fondsenwerving, was 1 berichtje op ons webdomein voor vrijwilligers en sponsors voldoende: de ideeën om geld binnen te halen stroomden binnen.

Zon: We werken met z'n allen met plezier aan en in FunCare4Kids. Warmte die we elkaar geven en krijgen uit het bouwen aan deze stichting. Zo staat de zon over ons te stralen en hebben wij stralende dagen voor onze kids. Stralende ogen.

Speeltoestellen: Een plek waar kinderen onbezorgd kunnen genieten. Een plek waar een kind kind kan zijn, waar mensen zorgen dat onze tuin een vrolijke, blije tuin is. Met plek voor hele veel mooie bloemen, Waar jonge bomen zich kunnen ontwikkelen in de koesterende schaduw van de grote eiken. Waar we een schuurtje hebben om onze middelen te bewaren. Een plek waar wij samen zorgen voor elkaar, voor continuïteit en voor zoveel mooie dagen.

Tuin van de toekomst: Ja een mooie tuin voor de toekomst. Daar droomden we van. En dat is het geworden. Alles heeft zijn plekje gekregen.

Maar, hoe was ik ook alweer op dit verhaal gekomen. Oh ja, Jan...

Morgen wordt hij als nieuwe voorzitter geïnstalleerd op de jaarlijkse vrijwilligersdag en ik moet dan een praatje houden. Maar even voor alle duidelijkheid: Jan is niet uniek hoor. We hebben ook nog een Willem en Annet, Maria en Francis, Floor en niet te vergeten Frank. En nog zoveel meer; zoveel namen, zoveel mensen die met vol plezier de drijvende krachten zijn voor onze stichting. De slapende reus is wakker geworden. En ik denk dat ik al weet hoe mijn toespraakje morgen eruit zal zien... Ik vertel gewoon wat ik jullie zojuist verteld heb. Ik heb alleen 1 ding niet meer helemaal helder. Ik weet nog dat veel vrijwilligers hebben bijgedragen aan alle veranderingen die we hebben gerealiseerd. Ik ben alleen een dagje ouder geworden.

Briefjes: Zouden jullie me kunnen helpen, en even de namen opschrijven, welke vrijwilligers hebben geholpen in de uitwerking destijds. Dan kom ik morgen niet in de war als we ook de uitreiking van onze jaarlijkse Fun-deringen doen.